

Arrest

nr. 98 006 van 27 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guinese nationaliteit te zijn, op 26 februari 2013 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater) van 19 februari 2013, diezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 februari 2013 om 11 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 1 februari 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 23 juli 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 11 december 2012 (RvV 11 december 2012, nr. 93 311).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 14 januari 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.4. Verzoekster diende op 24 januari 2013 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 19 februari een beslissing van weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Guinee

die een asielaanvraag heeft ingediend op 24/01/2013 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 1 februari 2012 een eerste asielaanvraag indiende en haar dossier op 16 februari 2012 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24 juli 2012 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 11 december 2012 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 24 januari 2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een uittreksel uit een geboorteakte naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een uitgeprinte mail van een oproep, een uitgeprinte mail van een oproep voor haar oom en een uitgeprinte mail van een 'avis de recherche' naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat een mail van een document de echtheid ervan niet garandeert, dat de documenten het resultaat kunnen zijn van knip- en plakwerk. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, geen ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1 Artikel 51/8, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“Een beslissing om de verklaring niet in aanmerking te nemen is alleen vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er kan geen vordering tot schorsing tegen deze beslissing worden ingesteld.”

2.2. Overeenkomstig het arrest van het Arbitragehof, thans Grondwettelijk Hof, nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad slechts bevoegd om van een vordering tot schorsing van een in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet genomen beslissing kennis te nemen indien blijkt dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund en het bestuur onterecht toepassing maakte van voormelde wetsbepaling. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het "nieuwe" artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet. Dit impliceert dat verzoekster een ernstig middel moeten aanvoeren waarin zij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en aantoonst dat de beslissende overheid de door haar aangevoerde "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing laat.

2.3. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 51/8 en 62 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt in haar middel het volgende:

"Eerste onderdeel: geen afdoende motivering

Manifeste appreciatiefout: schending van artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen

Artikel 62, 1ste lid van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden,

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna Wet Motivering Bestuurshandelingen) bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Aan de motiveringsplicht is in casu geenszins voldaan. Verzoekers zullen aantonen dat de motivering niet afdoende is.

Artikel 51/8 van de wet van 1980 bepaalt:

"(...)"

De bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken beperkt zich tot het onderzoeken of er effectief "nieuwe elementen" in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 zijn aangebracht.

Het komt niet toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken om de bewijswaarde, de pertinentie of de impact van deze nieuwe elementen te beoordelen op de geloofwaardigheid van de kandidaat vluchteling, maar enkel de "nieuwigheid" ervan

Op 22 december 1995 heeft de Raad van State een schorsing uitgesproken volgend op een verzoekschrift ingediend door een Angolese onderdaan die, hoewel hij niet was teruggekeerd naar zijn land, een nieuw element had aangehaald ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag, met name een brief uitgaande van een verantwoordelijke van de FNLA (Front National de Libération de l'Angola) in België en deze brief was van een later tijdstip ten aanzien van de eerste asielaanvraag en moest daarom als een nieuw element worden beschouwd (C.E., 57.257, 22 december 1995).

In een ander dossier heeft de Raad van State zich uitgesproken over de gegrondheid van een beslissing van weigering van inoverwegingname van een Indische asielzoeker terwijl deze bij zijn nieuwe asielaanvraag twee attesten had voorgelegd die de feiten aangehaald in het kader van de eerste asielaanvraag bevestigen (C.E., 57.384/ 5 januari 1996).

Gelet op deze rechtspraak, is de motivering in casu dan ook niet afdoende, De stukken voorgebracht door verzoekster zijn zijn relevant en nieuw en moeten dus leiden tot een nieuw asielonderzoek.

Dat de tegenpartij ten onrechte de nieuwe elementen aangehaald door verzoekster buiten beschouwing heeft gelaten en deze niet heeft beschouwd als nieuwe gegevens in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, zodat zij zich heeft schuldig gemaakt dan machtsoverschrijding en een schending van de formele en materiële motiveringsplicht, in strijd met de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980.

De bestreden beslissing stelt dat het gaat over uitprints van emails en dat het dus geen authentieke documenten zijn.

Verzoekster heeft daarop gezegd dat zij de originelen zou laten overbrengen. Dit gebeurde ook. Zij heeft ondertussen de authentieke convocaties per DHL-post ontvangen.

Door verzoeksters asielaanvraag af te wijzen alvorens te wachten totdat zij de originele documenten heeft gekregen, getuigt van de slechte wil van verweerster.

Verzoekster wijst er nogmaals op dat zij in Guinee slachtoffer werd van ernstige en langdurige mishandelingen. Zij lijdt hier nog steeds ernstig onder, heeft herbelevingen en nachtmerries, waarin zij vreest verkracht te worden.

Verzoekster werd slachtoffer van een gedwongen huwelijk met een zeer gewelddadige man.

Gedwongen huwelijken zijn een groot probleem in Guinee. Verzoekster verwijst bij voorbeeld naar een rapport van UNHCR dat op punt 122 stelt dat:

" Le Comité note avec préoccupation que, bien que le droit écrit les interdise, des pratiques comme la mutilation génitale des femmes, la polygamie et le mariage forcé, y compris le lévirat et le sororat et la discrimination en ce qui concerne la garde des enfants et l'héritage, sont largement acceptées dans la société et ne sont pas sanctionnées... »

h http://www2.ohchr.org/english/bodies/cedaw/docs/co/GuineeC025_fr.pdf

Dit rapport spreekt eveneens van gedwongen huwelijken en genitale mutilatie onder punt 102. Verzoekster werd slachtoffer van beide en vreest ervoor opnieuw besneden te worden, aangezien zij slechts type 1 onderging en niet type 2 zoals de meeste Guinese vrouwen.

Nu legt zij stukken voor waaruit blijkt dat haar echtgenoot haar actief, en met behulp van de politie, zoekt. Dit is ten eerste relevant.

in zijn arrest van 27 november 2002 pleitte de Raad van State voor een ruime interpretatie van het begrip "nieuwe gegevens", in casu werd een nieuw bewijs van een eerder voorgelegd relaas in eerste instantie niet aanvaard door DVZ als een "nieuw gegeven", De Raad van State stelt dat een nieuw bewijs van een vroegere situatie wel degelijk een nieuw gegeven kan uitmaken:

« Considérant, sur les deux branches réunies, que l'acte attaqué constate expressément que la demanderesse "a déjà dit auparavant la même déclaration et qu'elle ne fournit pas de nouveaux éléments"; que, toutefois, l'élément nouveau au sens de l'article 51/8 précité, qui justifie un nouvel examen de la demande d'asile, peut comme l'indique l'acte attaqué, «avoir trait à des faits ou des situations qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle [la demanderesse] aurait pu les fournir», mais aussi, hypothèse que l'acte attaqué passe sous silence, consister en une preuve nouvelle d'une situation antérieure; qu'en l'espèce, le témoignage du 5 novembre 2002 du père G. relatif au massacre des parents de la demanderesse constitue une preuve nouvelle, car postérieure aux deux premières demandes d'asile de la demanderesse, d'un fait qui s'est produit antérieurement à l'introduction des demandes d'asile; qu'il s'agit donc d'un élément nouveau au sens de l'article 51/8 précité. »*

Vrij vertaald :

"Overwegende aangaande de twee verenigde middelen, dat de bestreden beslissing expliciet vaststelt dat verzoekster 'reeds voordien dezelfde verklaring heeft afgelegd en dat ze geen nieuw element aanbrengt, dat een nieuw element in de zin van het hierboven geciteerde artikel 51/8 dat een nieuw onderzoek van de asielaanvraag verantwoord nochtans betrekking kan hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de asielprocedure binnen dewelke verzoekster ze had kunnen neer/leggen, moor kon ook, een hypothese waarover de bestreden beslissing zwijgt bestaan uit een nieuw bewijs van een voorgaande situatie; dat in casu, de getuigenis van 5 november 2002 van pater G, aangaande het bloedbad van de ouders van verzoekster een nieuw bewijs betreft, aangezien het volgt na de twee eerste asielaanvragen van verzoekster, van een feit dat zich heeft voorgedaan voor de asielaanvraag; dat het dus gaat om een nieuw element in de zin van voormeld artikel 51/8 "

In casu heeft verzoekster verschillende nieuwe bewijzen voorgelegd van zijn asielrelaas. Alle stukken en de foto's ondersteunen zijn asielrelaas.

In een arrest van 1 april 2011 besluit de RW dat als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden bewijs van feiten die zich voorgedaan hebben voor de laatste fase van de asielprocedure maar waarvan het bewijs niet kon worden aangebracht op het laatste nuttige moment in de eerste asielprocedure, nl. de openbare terechtzitting bij de RW. Het arrest wijst er tevens op dat de aangebrachte bewijselementen beoordeeld moeten worden in het licht van de verklaringen afgelegd door de asielzoeker. (RWAV, 1 april 2011, nr. 59.178)

Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat de documenten naar voor gebracht bij deze tweede asielaanvraag een ernstige aanwijzing zijn van de gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen van een reël risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4.

Tenslotte bevat de bestreden beslissing geen enkele feitelijke overweging die ten grondslag ligt aan de weigering van inoverwegingname. De motivering is stereotiep en gestandaardiseerd.

Een afdoende motivering houdt immers in dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te kunnen dragen.

Een studie over gedwongen huwelijken In Guinee van 2007, Les femmes et les pratiques coutumières et religieuses du mariage en République de Guinée (2007) (<http://www.humanrights.dk/files/doc/forskning/Research%20partnership%20programme%20publications/M,Koundouno.pdf>) stelt zeer duidelijk dat de onderwerping van de vrouw de basis van het traditionele huwelijk in Guinee is, (p 29)

Bij de Peul zijn het de ouders die beslissen met wie hun kinderen trouwen, « les futurs époux ne se connaîtront de vue que le jour du mariage » et « (t)oute la procédure est effectuée par les parents des deux jeunes » (p. 30).

Van instemming is er geen sprake, bij de Peul geldt : « [c]e sont les parents qui décident et les futurs époux sont mis devant les faits accomplis » (p 45 et 46).

Verkrachting binnen het huwelijk is geen enkel probleem, Indien de vrouw seksuele omgang zou weigeren, dan mag er dwang gebruikt worden, (p, 48) Verkrachting is « soutenue par la famille élargie du futur mari, la conception communautaire de la femme mariée, l'interprétation des principes de la Shari'a et enfin certains anciens dans les zones rurales » (page 66).

Het asielrelaas van verzoekster is dus coherent met de bestaande informatie over de gebruiken van haar etnie in Guinee, »

2.4. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.5. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.7. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet als juridische grondslag. Dit wetsartikel luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag. De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter

beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet,
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris/minister is in het raam van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aldus beperkt tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris/minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.8. *In casu* oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoekster geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht zodat haar tweede asielaanvraag niet in overweging werd genomen.

2.9. Uit de verklaring die verzoekster blijkens het administratief dossier aflegde naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag, worden onder punt 15 de nieuwe elementen besproken. Bij haar tweede asielaanvraag legde verzoekster een via mail verzonden en uitgeprinte convocatie op naam van haar oom D.(...) T.(...) van 20 november 2012, een via mail verzonden en uitgeprinte convocatie op haar naam van 28 december 2012, een "Avis de recherche" van 10 januari 2013 en haar geboorteakte neer. Op de vraag wat verzoekster met de convocaties wilde bewijzen, antwoordde zij het volgende: *"Deze convocaties zijn het bewijs dat ik nog steeds gezocht wordt door politie en door mijn echtgenoot. Politie denkt dat mijn oom weet waar ik ben en krijgt daardoor convocaties."* Met de "Avis de recherche" wenste verzoekster blijkens haar verklaringen te bewijzen dat men in heel Guinée naar haar op zoek is. Verder gaf verzoekster te kennen niet te weten hoe haar oom dit document had bekomen en dat haar oom meedeelde dat zij niet kon terugkeren omdat zij nog steeds gezocht wordt. Op de vraag waarom geen originele documenten werden neergelegd, stelde verzoekster dat het snel moest gaan. Verder ontkende zij uitdrukkelijk dat er nog originele documenten zouden komen. Tenslotte drukte verzoekster de hoop uit dat zij bescherming zou krijgen en benadrukte zij dat zij echt een probleem had en dat dit de waarheid was.

2.10. Met haar theoretisch betoog dat doorspekt is met rechtspraak over de motiveringsplicht slaagt verzoekster er niet in aan te tonen dat de bestreden beslissing werkelijk met een motiveringsgebrek is behept. Zelfs indien een beslissing gemotiveerd zou zijn met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, betekent dit louter feit op zich nog niet dat de bestreden beslissing niet naar behoren zou zijn gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821). Verzoekster beweert in wezen in haar middel dat de aangevoerde stukken wel degelijk relevant en nieuw zijn. Wat het “*nieuwe*” karakter van de neergelegde documenten betreft, toont verzoekster niet aan dat de vaststelling dat zij haar geboorteakte reeds voorlegde in het kader van haar eerdere asielaanvraag onjuist zou zijn, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris terecht stelt dat dit document niet als nieuw element kan worden aanzien. De Raad stipt aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris blijkbaar van de overige neergelegde documenten wél aanvaardt dat zij “*nieuw*” zijn, in de zin dat ze nog niet eerder werden voorgelegd. Er wordt echter in de beslissing gesteld dat deze niet beschouwd kunnen worden als een “*ernstige aanwijzing*” in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet omwille van het gebrek aan garanties inzake authenticiteit. De Raad stelt vast dat verzoekster de pertinente vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris niet weerlegt dat de convocaties en het opsporingsbericht niet als een “*ernstige aanwijzing*” kunnen worden beschouwd omdat “*een mail van een document de echtheid ervan niet garandeert, dat de documenten het resultaat kunnen zijn van knip- en plakwerk*”, waardoor deze laatste rechtsgeldig kon besluiten dat verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag geen nieuwe gegevens had aangebracht.

2.11. In dit verband wijst de Raad erop dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek -een onderzoek ten gronde te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “*ernstige aanwijzingen*” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “*ernstige aanwijzing*” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde (oud) artikel 50, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet (huidig artikel 51/8), met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

2.12. Waar verzoekster stelt dat de verwerende partij blijk geeft van slechte wil door haar asielaanvraag af te wijzen alvorens te wachten op de originele documenten, gaat zij eraan voorbij dat zij bij het afleggen van haar verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken, die in het administratief dossier is opgenomen, uitdrukkelijk had ontkend dat er nog originele documenten zouden komen. De gemachtigde van de staatssecretaris kan dus geenszins kwade wil worden verweten wanneer hij ervan uitgaat dat er geen originele documenten meer zullen worden ingediend. Uit het administratief dossier blijkt dus dat aan verzoekster wel degelijk werd gevraagd of er nog originelen zouden volgen, hoewel de raadvrouw van verzoekster ter terechtzitting beweert dat dit niet het geval is.

2.13. Voor zover verzoekster opnieuw ingaat op haar initiële asielmotieven en beweert dat zij in Guinea het slachtoffer werd van ernstige en langdurige mishandelingen en dat zowel rapporten van UNHCR als een studie uit 2007, die zij citeert, wijzen op de problematiek van de gedwongen huwelijken in Guinea, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing geen standpunt wordt ingenomen over de behoefte aan internationale bescherming van verzoekster, doch slechts wordt vastgesteld dat zij bij haar tweede

asielaanvraag geen nieuwe gegevens had aangebracht in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris kan trouwens zelf niet nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de vluchtelingen- dan wel de subsidiaire beschermingsstatus.

2.14. Ter terechtzitting legt de raadvrouw van verzoekster kopieën neer van de originele documenten die reeds eerder onder de vorm van mailberichten werden neergelegd. Hierbij beweert de raadvrouw dat verzoekster in het gesloten centrum thans wel over de originelen beschikt. Met deze informatie kan verzoekster onmogelijk een motiveringsgebrek of een onzorgvuldigheid aantonen in de bestreden beslissing aangezien zij niet aantoonde dat deze documenten aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris werden voorgelegd. De Raad kan op deze ter terechtzitting neergelegde documenten geen acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2 982 (c)).

2.15. Er werd geen schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aangetoond. Uit niets blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden, waardoor geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk wordt gemaakt. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen ernstig middel heeft aangevoerd waarin wordt aangetoond dat de beslissende overheid de door haar voorgelegde "*nieuwe gegevens*" ten onrechte buiten beschouwing zou hebben gelaten. De vordering tot schorsing, gericht tegen de beslissing van weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag is bijgevolg conform de hierboven aangehaalde arresten van het toenmalige Arbitragehof, niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend en dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

F. TAMBORIJN